

Cele lekcji – wymagania ogólne

- pogłębienie rozumienia roli Eucharystii w życiu Kościoła;
- ukazanie konieczności pracy nad sobą w kontekście aktywnego i odpowiedzialnego uczestnictwa w Eucharystii.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, czym jest Eucharystia i gdzie ma swój początek;
- interpretuje zdanie: „Eucharystia jest źródłem i szczytem całego życia chrześcijańskiego”;
- charakteryzuje problemy związane z uczestnictwem w niedzielnej Eucharystii, z jakimi borykają się młodzi ludzie, oraz poszukuje sposobów zaradzenia im;
- na podstawie wypowiedzi wybitnych postaci z życia Kościoła przedstawia racje za aktywnym uczestnictwem w Eucharystii oraz omawia owoce uczestniczenia w niej.

Wartości

- systematyczne uczestniczenie w niedzielnej Eucharystii.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – łańcuch metafor. Nauczyciel rozpoczyna od zapisu na tablicy: „Eucharystia jest źródłem i szczytem życia chrześcijańskiego”. Zauważa, że jest to jedna z wielu metafor, jakich używa się w stosunku do Eucharystii. Zadaniem uczniów będzie sformułowanie własnej metafory (lub porównania) odnoszącej się do Eucharystii. Ważne jest, aby metafora była wyrazem osobistych prze-

myśleń i odczuć ucznia. Wybrany uczeń – zanim zaprezentuje swoją metaforę – wyznacza osobę z klasy (wybierającym może być nauczyciel), której zadaniem będzie interpretacja usłyszanej metafory. „Interpretator” w kilku zdaniach odszyfrowuje usłyszaną przenośnię, po czym wybiera kolejnego „interpretatora”, a sam przedstawia swoją metaforę. Istotne jest, aby za każdym razem autor odniósł się do interpretacji. Może się zdarzyć, że ktoś z klasy nie będzie miał własnej metafory, wówczas korzysta z „koła ratunkowego”, czyli gotowych metafor (materiał 1). Na zakończenie nauczyciel odnosi się do usłyszanych metafor.

Podsumowanie: Pan Jezus powiedział: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki... Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne... trwa we Mnie, a Ja w nim”. Eucharystia stanowi więc „źródło i szczyt całego życia chrześcijańskiego”, czyli wszystko ku niej zmierza, ponad nią nie ma nic wyżej, po co jeszcze można by sięgnąć w swoim życiu duchowym. Eucharystia nie jest także ludzkim wymysłem. Sam Jezus sprawował z uczniami Ostatnią Wieczerzę i uprzedził w niej swoją śmierć. Dał się swoim uczniom w znaku chleba i wina i polecił im celebrować Eucharystię.

Rozwinięcie tematu

Metoda – *zawijaniec z antidotum*. Nauczyciel zachęca każdego ucznia do odpowiedzi na wybraną przez siebie wersję pytania: „Dlaczego *nudzę / nie nudzę* się na Eucharystii?”. Odpowiedzi będą zapisywane na przygotowanym arkuszu (załącznik 1). Każdy uczeń po wpisaniu swojej odpowiedzi zawija kartkę w taki sposób, aby zakryć swoją odpowiedź, i przekazuje arkusz kolejnej osobie. W zależności od liczebności klasy odpowiedzi będą umieszczane na jednym lub kilku arkuszach, które po uzupełnieniu będą odczytywane i analizowane na forum.

Podczas omawiania warto zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1. Ile osób nudzi / nie nudzi się na Eucharystii.
2. Co jest powodem nudy na Eucharystii – czy coś się powtarza?
3. Czy kiedyś było inaczej?
4. Dlaczego niektórzy z uczniów nie nudzą się na Eucharystii?
5. Jak zaradzić pojawiającemu się znudzeniu?

Nauczyciel dzieli klasę na grupy, każdej przekazuje fragmenty wypowiedzi wielkich postaci z życia Kościoła na temat Eucharystii (załącznik 2). Zadaniem uczniów będzie zapoznanie się z nimi, skomentowanie i wybranie dla siebie takiej wypowiedzi, którą można potraktować jako antidotum na trudności.

Podsumowanie: uczestniczenie w Eucharystii może niekiedy przybierać formę rytuału, którego sensu wierzący nie dostrzegają. Pojawia się wówczas znużenie, zniechęcenie, a także wątpliwości. Warto wówczas przypomnieć sobie, w czym uczestniczymy, co robimy i dlaczego. Słowa Pana Jezusa „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”, stanowią wiecznie żywą zachętę do trwania w łączności z Chrystusem. Kościół od dwóch tysięcy lat podkreśla, że w Eucharystii zawiera się całe dobro duchowe Kościoła, czyli sam Pan Jezus. Uczestnicząc w Eucharystii, tworzymy wspólnotę z Bogiem oraz naszymi braćmi i siostrami, doświadczamy już teraz tego, co nas czeka w życiu wiecznym.

Zakończenie

W Ewangelii według św. Jana Pan Jezus mówi wprost: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne”. Nikt nie może mieć żywej i pełnej relacji z Chrystusem w oderwaniu od Eucharystii. Wszystko, co cenne dla życia wierzących w Kościele i świecie, w Eucharystii ma swój początek. Dlatego tak istotne jest dostrzeganie, jak wygląda nasza aktywność eucharystyczna, i szybkie reagowanie na przejawy zniechęcenia.

Notatka

Eucharystia stanowi „źródło i szczyt całego życia chrześcijańskiego”, czyli wszystko ku niej zmierza, ponad nią nie ma nic wyżej, po co jeszcze można by sięgnąć w swoim życiu duchowym.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – analiza i interpretacja tekstu.

Inne możliwości realizacji

Metoda – łańcuch wywiadów. Zadaniem uczniów będzie stawianie sobie nawzajem pytań związanych z Eucharystią. Wykorzystując tę metodę, można w szybki sposób zorientować się, jaki jest punkt widzenia poszczególnych osób w danej kwestii. Nauczyciel prosi jednego ucznia, aby zadał wybranej osobie z klasy pytanie dotyczące Eucharystii, np. o jej osobisty stosunek do niedzielnej Eucharystii, kłopoty, z jakimi boryka się podczas Mszy Świętej, powody uczestniczenia lub nieuczestniczenia w Mszy Świętej, itp. Pytany w kilku zdaniach odpowiada, a następnie kieruje swoje pytanie do kolejnej, wybranej przez siebie

osoby. Trzeba zaznaczyć, że każdy ma prawo powiedzieć „pas” i nie odpowiadać na pytanie. W takim przypadku uczeń tylko zadaje pytanie. Na zakończenie wspólnie podsumowuje się ćwiczenie. Warto, aby nauczyciel podjął dyskusję na temat miejsca Eucharystii w życiu uczniów i odniósł się do ich wcześniejszych wypowiedzi.

Podsumowanie: Jezus zapowiadał Eucharystię w swoim nauczaniu i następnie ustanowił, obchodząc Ostatnią Wieczerzę z Apostołami. Kościół od wieków wierny jest poleceniu Zbawiciela: „Czyńcie to na moją pamiątkę”. Każdy wierzący zaproszony jest do uczestniczenia w liturgii, która jest Bożym dziełem. Uczestnicząc w liturgii, człowiek nawiązuje więź z Bogiem, zostaje oświecony Bożym blaskiem i pozwala Jemu działać w swoim życiu. Jednak to od człowieka – jego wolnej decyzji – zależy, czy zechce wyjść na spotkanie z Bogiem. Z Eucharystii jako źródła spływa na człowieka łaska i dokonuje się jego uświęcenie w Chrystusie oraz uwielbienie Boga będące celem wszystkich innych dzieł Kościoła.